

RAAP-NOTITIE 1674 (herziene eindversie)

Plangebied Heicop, nabij de RK-kerk in Kockengen

Gemeente Breukelen

**Archeologisch vooronderzoek: een bureauonderzoek met
veldtoets**

Colofon

Opdrachtgever: VVK architectuur & stedenbouw

Titel: Plangebied Heicop, nabij de RK-kerk in Kockengen, gemeente Breukelen;
archeologisch vooronderzoek: een bureauonderzoek met veldtoets

Status: herziene eindversie

Datum: juni 2006

Auteur: *drs. M.S. Jordanov*

Projectcode: BHRK

Bestandsnaam: N01674-BHRK.doc

Projectleider: drs. M.S. Jordanov

Projectmedewerker: drs. S. Warning

ARCHIS-vondstmeldingsnummer: 402639

ARCHIS-waarnemingsnummer: nog niet beschikbaar

ARCHIS-onderzoeksmeldingsnummer/CIS-code: 17152

Autorisatie: drs. I.A. Schute

ISSN: 0925-6369

RAAP Archeologisch Adviesbureau B.V.

telefoon: 020-463 4848

Zeeburgerdijk 54

telefax: 020-463 4949

1094 AE Amsterdam

E-mail: raap@raap.nl

Postbus 1347

1000 BH Amsterdam

© RAAP Archeologisch Adviesbureau B.V., 2006

RAAP Archeologisch Adviesbureau B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Samenvatting

In opdracht van VVK architectuur & stedenbouw heeft RAAP Archeologisch Adviesbureau op 8 mei 2006 een bureauonderzoek met veldtoets uitgevoerd in verband met de voorgenomen bouw van twee woningen aan de Heicop in Kockengen, gemeente Breukelen. Doel van het bureauonderzoek was het inventariseren van archeologische en historische gegevens over het onderzoeksgebied en het opstellen van een gespecificeerde archeologische verwachting ten aanzien van de aard, de ligging en de gaafheid van archeologische resten in het plangebied. Doel van de veldtoets was het toetsen en aanvullen van het verwachtingsmodel.

In overeenstemming met wat verwacht werd op basis van het bureauonderzoek (hoge verwachting voor vindplaatsen vanaf de Late Middeleeuwen) is in het plangebied tijdens het controlerend booronderzoek (veldtoets) een antropo geen ophogingspakket aangetroffen dat in de loop van de Nieuwe tijd is gevormd (vanaf de 16e eeuw).

In tegenstelling tot wat verwacht werd op basis van het bureauonderzoek is in twee boringen (figuur 2) gestuit op een ondoordringbare laag. In boring 2 (1,4 m -Mv) betreft het mogelijk resten van een eerdere fase van bestrating van de huidige weg (Heicop). In dit geval heeft deze weg iets westelijker gelegen dan nu het geval is. In boring 4 (1,7 m -Mv) betreft het mogelijk een stortlaag (puin of grind) gedeponerd in het lagergelegen, drassige gebied ter versteviging. Het kan ook een geïsoleerde structuur (beer- of waterput, puinkuil) of een enkele (bak)steen betreffen.

Op grond van de resultaten van het bureauonderzoek en de veldtoets en in samenspraak met het bevoegd gezag (drs. R. Kok van de provincie Utrecht) wordt geen vervolgonderzoek aanbevolen. Dit advies is gebaseerd op het feit dat in het plangebied geen historische bebouwing bekend is. Daarnaast is de kans groot dat de ondoordringbare laag, waarop gestuit is in boring 4, een ophogingslaag betreft. De ondoordringbare laag in boring 2 is waarschijnlijk gerelateerd aan een restant van de weg (Heicop). In combinatie met de geringe verstoringsdiepte van de geplande bouw is er geen reden om vervolgonderzoek uit te laten voeren. Wanneer alsnog diepe ontgravingen (dieper dan 1,1 m -Mv) zullen plaatsvinden voorafgaand aan of tijdens de bouw, dient een vorm van archeologisch onderzoek (te weten archeologische begeleiding/opgraving met beperkingen) plaats te vinden. In dit geval dient er voorafgaand aan de archeologische begeleiding een Programma van Eisen (PvE) te worden opgesteld door een senior-archeoloog

1 Inleiding

1.1 Kader en doelstelling

In opdracht van VVK architectuur & stedenbouw heeft RAAP Archeologisch Adviesbureau op 8 mei 2006 een bureauonderzoek met veldtoets uitgevoerd in verband met de bouw van twee woningen aan de Heicop in Kockengen, gemeente Breukelen. Het bureauonderzoek diende te worden uitgevoerd omdat realisatie van de plannen zou kunnen leiden tot aantasting of vernietiging van mogelijk aanwezige archeologische resten. Doel van het bureauonderzoek was het inventariseren van archeologische en historische gegevens over het onderzoeksgebied en het opstellen van een gespecificeerde archeologische verwachting ten aanzien van de aard, de ligging en de gaafheid van archeologische resten in het plangebied. Doel van de veldtoets was het toetsen en aanvullen van het verwachtingsmodel.

1.2 Plangebied

Het plangebied (ca. 500m²) ligt direct ten zuidwesten van de rivier de Heicop en ten noordoosten van het RK-parochiehuus in Kockengen (figuur 1). Het gebied staat afgebeeld op kaartblad 31G van de topografische kaart van Nederland (schaal 1:25.000); de centrumcoördinaat is 124.880/462.390. Ten tijde van het onderzoek was het plangebied in gebruik als een voorerf (deels betegeld, deels tuin) van het parochiehuus.

In het plangebied worden twee woningen gebouwd. De huizen worden op heipalen gefundeerd. Er vindt geen andere verstoring van de bodem plaats (geen ontgravingen). De bouwplannen verkeren in een vroeg stadium waardoor er nog geen palenplan beschikbaar is. Het is wellicht mogelijk om de resultaten van het onderhavig en eventueel toekomstig archeologisch vooronderzoek mee te nemen bij het vaststellen van het definitieve bestek.

1.3 Onderzoeksopzet en richtlijnen

Het onderzoek bestond uit een bureauonderzoek en een veldtoets en is uitgevoerd volgens het door het bevoegd gezag (provincie Utrecht) goedgekeurde Plan van Aanpak (Warning, 2006). De veldtoets is beperkt gebleven tot 4 controlerende boringen.

Voor het bureauonderzoek heeft de provincie Utrecht richtlijnen opgesteld, waaraan het archeologisch vooronderzoek moet voldoen. Het archeologisch onderzoek is dan ook conform deze richtlijnen uitgevoerd (Kok, 2004).

RAAP Archeologisch Adviesbureau en de door RAAP toegepaste procedures zijn goedgekeurd door het College voor de Archeologische Kwaliteit (CvAK), de instelling die het beheer heeft over de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA) en die valt onder de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (SIKB; <http://www.sikb.nl>).

Zie tabel 1 voor de dateringen van de in deze notitie genoemde archeologische perioden.

2 Bureauonderzoek

2.1 Methoden

Het bureauonderzoek is uitgevoerd om na te gaan of er reeds archeologische vondsten uit het onderzoeksgebied bekend zijn en om de gespecificeerde archeologische verwachting te bepalen. In het kader van het bureauonderzoek zijn verschillende bronnen geraadpleegd (zie literatuurlijst). Daarnaast zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- ARCHIS, CAA- en CMA-archief (ROB)
- Archeologische archief van de provincie Utrecht
- CD-ROM Cultuurhistorische Elementen in de provincie Utrecht, versie 3
- Archeologische Kroniek Provincie Utrecht
- Geologische kaart, Bodemkaart en Geomorfologische kaart (1:50.000)
- Cultuurhistorische Hoofdstructuur provincie Utrecht
- Historische atlas provincie Utrecht (1:50.000), eerste kadastrale kaart (www.dewoonomgeving.nl) en andere historische kaarten
- Lokale amateur-archeologen (dhr. H. Boele, coördinator archeologie Historische Kring Breukelen).
- Lokale historische vereniging (Historische Kring Breukelen, dhr. Van Capelle en dhr. J. Boers)

Het bureauonderzoek dient zich te richten op beantwoording van de volgende vragen:

1. Is op de locatie naar verwachting nog een bodemarchief aanwezig?
2. Wat is (naar verwachting) de omvang, ligging, aard en datering hiervan?
3. Welke vorm van nader onderzoek is nodig om de vragen 1 en 2 voldoende te kunnen beantwoorden?

Om inzicht te krijgen in het voorkomen van archeologische vindplaatsen in of nabij het onderzoeksgebied is het ARCHEologisch Informatie Systeem (ARCHIS) van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB) te Amersfoort geraadpleegd.

Op basis van historisch kaartmateriaal is inzicht verkregen in de ontwikkeling van het onderzoeksgebied door de eeuwen heen.

Omdat op historische kaarten in de regel geen duidelijke schaalindeling is aangegeven, is het vaak niet mogelijk om informatie van historische kaarten op de hedendaagse topografie te projecteren. Ook zijn de kaarten niet altijd even waarheidsgetrouw.

Kadastrale kaarten worden vanaf de 19e eeuw gemaakt en zijn wel redelijk betrouwbaar. Daarom is de huidige topografie geprojecteerd op de kadastrale kaart de eerste kwart van de 19e eeuw (figuur 2, www.dewoonomgeving.nl: Gemeente Kockengen, sectie, genaamd Kockengen, blad 1).

Het bureauonderzoek is uitgevoerd volgens de richtlijnen van de provincie Utrecht (Kok, 2004).

2.2 Resultaten

Geologie en geomorfologie

Het plangebied ligt geomorfologisch gezien in een moerassige vlakte langs een rivierinversierug (Stiboka/RGD, 1975: code 1M30 en 3K26). Het betreft de komafzettingen van het riviertje Spengen dat ontstaan is als een crevasse (oeverdoorbraakafzettingen) van de Oude Rijn (komafzettingen van Tiel; RGD, 1988). Onder de komklei, die vanaf circa 1 m -Mv vertand is met rietveen, bevindt zich een dik pakket bosveen (Hollandveen) dat op circa 10 m -Mv overgaat in overgangsveen. Op circa 8 m -Mv gaat het profiel over in dekzand (Formatie van Twente). De Spengen is actief geweest tussen circa 800 en 390 voor Chr. (Berendsen & Stouthamer, 2000).

Bodem

De bodem in het plangebied bestaat uit kalkloze poldervaaggronden: zware klei met grondwatertrap VI (Stiboka, 1976: code Rn47C).

Historie

Historische geografie

Kockengen is ontstaan in de 12e eeuw aan de oever van een natuurlijk veenstroompje dat de overtollige neerslag uit de veenkussens afvoerde, maar ligt nu tussen twee in de Late Middeleeuwen gegraven weteringen: de Heicop en de Bijleveld (Manten, 2001). Vanaf de 9e eeuw na Chr. vond er op grote schaal systematische ontginning van het veenlandschap plaats. De ontginningen begonnen meestal vanaf de kleinere, natuurlijke afwateringsstromen, aan een zogenaamde ontginningsas. Er werden parallelle slootjes gegraven loodrecht op de natuurlijke stroompjes (cope-ontginning). Ten slotte werd er, nadat het land langs het natuurlijke stroompje in gebruik genomen was, een wetering achter een bestaande ontginningskolonie gegraven. Door ontwatering en dus inklinking van de ontgonnen gebieden daalde het maaiveldniveau sterk, waardoor het wateroverlast toenam. Er werden kaden en dijken gebouwd en pompen zorgden voor het wegvoeren van het water (Hendriks, 1998). De ontginningsbasis (kade en dijk) van Kockengen (de huidige Wagendijk langs de Bijleveld) staat in de cultuurhistorische atlas van de provincie Utrecht aangemerkt als een lijnelement van zeer hoge cultuurhistorische waarde. De Heicop, in het kader van de ontginning gegraven in

1385, staat aangemerkt als een lijnelement (wetering) van cultuurhistorische waarde (<http://geocement.esrinl.com>; CHS provincie Utrecht; CD-ROM Cultuurhistorische Elementen in de provincie Utrecht, versie 3).

Historisch kaartmateriaal

Op de Prins Maurits' Kaart van Utrecht uit 1614 is te zien dat de bebouwing door de twee weteringen begrensd wordt en bestaat uit een aantal huisblokken dat rondom de oude kerk is gesitueerd (figuur 3). Het stratenpatroon wordt gekenmerkt door een aantal parallel aan de twee weteringen lopende straten en 4 straten die haaks op het water lopen. Ter hoogte van de locatie van het plangebied is op deze kaart geen bebouwing afgebeeld. Direct ten zuidwesten van het plangebied, op de oostoever van de Bijleveld, is wel bebouwing afgebeeld (figuur 3). Op de Nieuwe kaart van den Lande van Utrecht uit 1696 (Van Roy, 1973) lijkt de bebouwing te zijn uitgebreid buiten de twee weteringen (figuur 4). Op de locatie van het plangebied is nog steeds geen bebouwing afgebeeld.

De kadastrale minuut uit circa 1830 bevestigt het beeld van een druk bebouwde oostoever van de Bijleveld en een grotendeels onbebouwde westoever van de Heicop ter hoogte van het plangebied (figuur 2). De locatie van het plangebied was in gebruik als tuin en deels als achtererf van panden ten westen en zuiden van het plangebied. Langs de noordoostelijke grens van het plangebied heeft aan het begin van de 19e eeuw een weg/straat gelopen die de Wagendijk met de Heicopdijk verbond (figuur 2).

Archeologie

Het plangebied ligt in een dorpskern van zeer hoge cultuurhistorische waarde, tevens een terrein van hoge archeologische waarde (ARCHIS-monumentnummer 11942, CMA-code: 31G-038). In ARCHIS staan geen andere archeologische vindplaatsen geregistreerd uit (de omgeving van) het plangebied. Het raadplegen van amateurarcheologen en historici (dhr. H. Boele, dhr. F. van Capelle en dhr. J. Boers van de Historische Kring Breukelen) die in Kockengen en omgeving actief zijn en het bestuderen van de Archeologische Kroniek uitgegeven door de provincie Utrecht uit de periode 1980-2001 heeft geen aanvullende informatie over archeologische vindplaatsen uit het plangebied en omgeving opgeleverd.

Archeologische verwachting

Volgens de Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (IKAW; ROB, 2005) geldt voor het plangebied een lage kans op het aantreffen van archeologische waarden. Het plangebied ligt wel op de rand van een strook met hoge kans op het aantreffen van archeologische waarden (oever- en geulafzettingen van de Spengen). Op grond van de ligging van het plangebied binnen de historische dorpskern van Kockengen, tevens een terrein van hoge archeologische waarde en in de directe nabijheid van verschillende (lijn)elementen met een hoge cultuurhistorische waarde, geldt voor het plangebied een hoge archeologische

verwachting voor vindplaatsen vanaf de Late Middeleeuwen. Op grond van de oude kaarten die tijdens het bureauonderzoek zijn bekeken worden geen (funderings)resten van bebouwing verwacht. Wel worden er water- en/of beerputten,(afval)kuilen, sloten, greppels, straten en andere sporen die samenhangen met het gebruik van het plangebied als tuin/achtererf verwacht.

Beantwoording onderzoeksvragen

1. Is op de locatie naar verwachting nog een bodemarchief aanwezig?

Ja. Het bestuderen van kaartmateriaal sinds de 17^e eeuw tot nu heeft uitgewezen dat het plangebied waarschijnlijk nooit bebouwd geweest. Wel is de locatie waarschijnlijk als tuin en achtererf in gebruik geweest. Er dient opgemerkt te worden dat pre-kadastrale kaarten onnauwkeurig en onvolledig kunnen zijn. Naar verwachting is de recente bodemverstoring in het plangebied miniem.

2. Wat is (naar verwachting) de omvang, ligging, aard en datering hiervan?

Het hele plangebied bevindt zich in een zone die in gebruik is geweest als tuin/achtererf in de buurt van bebouwing sinds het begin van de 17e eeuw.

3. Welke vorm van nader onderzoek is nodig om de vragen 1 en 2 voldoende te kunnen beantwoorden?

Om aard, datering en diepteligging van archeologisch interessante lagen nader te bepalen is een veldtoets verricht. Voor de methoden en resultaten van de veldtoets zie hoofdstuk 3.

3 Veldtoets

3.1 Methoden

Tijdens het veldonderzoek zijn 4 boringen verricht met als doel de diepte van eventuele recente verstoringen te bepalen alsmede de dikte en diepte van eventueel aanwezige antropogene ophogingslaag (figuur 2). Er is geboord tot maximaal 3 m -Mv met een Edelmanboor met een diameter van 7 cm en een gutsboor met een diameter van 3 cm. De boringen zijn lithologisch conform NEN 5104 (Nederlands Normalisatie-instituut, 1989) beschreven en met meetlinten ingemeten (x- en y-waarden). Van alle boringen is de hoogte met een waterpastoestel ingemeten, waarbij de hoogte is herleid van NAP-bout 31G111 in de gevel van het pand aan de Heicop 9 (hoogte-NAP-bout: 0,694 +NAP). Het opgeboorde materiaal is in het veld gecontroleerd op de aanwezigheid van archeologische indicatoren (zoals houtskool, vuursteen, aardewerk, metaal, bot, verbrande leem en fosfaatvlekken).

3.2 Resultaten

Geologie en bodem

In de boringen 1 en 3 komt tot circa 3,0 m -Mv/2,9 m -NAP (maximale boordiepte) zwakkeilig donkerbruin bosveen voor (Hollandveen). In de boringen 2 en 4 is op 1,4 m -Mv/1,3 m -NAP resp. 1,7 m -Mv/1,6 m -NAP gestuit op een ondoordringbare laag. In alle boringen ligt op het natuurlijke veen resp. de ondoordringbare laag een antropogeen pakket bestaand uit sterk siltige, matig humeuze slappe klei soms met veenbrokken, waarin puinfragmenten, houtskoolspikkels, botfragmenten en een enkele keramiëkscherf zijn waargenomen. Het betreft hier de komafzettingen van Tiel, die in de loop van de Nieuwe tijd opgehoogd zijn. In het traject tussen 0,5 en 2 m -Mv komen plaatselijk opvallend veel losse kiezels en grindconcentraties voor in de klei. Het op de geomorfologische kaart als 'moerassige vlakte' getypeerde gebied is waarschijnlijk door middel van ophoging en grindbijmenging geschikt gemaakt voor bewoning. In de bovenste meter van de bodem komen ook opgebrachte zandlagen voor. Mogelijk is zand vanuit de fossiele stroomrug over de lageregelegen komgronden uitgereden.

Archeologie

Tijdens het veldonderzoek zijn in alle boringen archeologische indicatoren aangetroffen. Deze indicatoren (baksteenpuin- en botfragmenten,

houtskoolspikkels en keramiekscherven) bevinden zich in het antropogene pakket dat in de loop van de Nieuwe tijd is gevormd/opgebracht. Er is 1 fragment roodbakkende, spaarzaam geglazuurde (loodglazuur) keramiek aangetroffen, te dateren in de periode 14e-16e eeuw (boring 1, 1,3 m -Mv), een fragment witbakkende keramiek met geel en groen glazuur die vanaf de 16e eeuw voorkomt (boring 1, 1,7 m -Mv) en een fragment porselein (vanaf de 16e eeuw). In de boringen 2 en 4 (figuur 1) is op 1,4 m resp. 1,7 m -Mv gestuit op een ondoordringbare laag. De aard van de laag is middels dit onderzoek niet vast te stellen. In boring 2 hangt deze laag mogelijk samen met de bestrating van een oudere weg, zoals afgebeeld op de kadastrale minuut uit circa 1830. In boring 4 is er mogelijk sprake van funderingsresten/uitbraaksleuven, maar gezien de lage verwachting voor bebouwingsresten op grond van het bureauonderzoek is het waarschijnlijker dat het om een stortlaag (puin of grind) gaat of om een geïsoleerde structuur zoals een beer- of waterput die beter past in een achtererf- of tuincontext. De recente bodemverstoringen beperken zich tot de bovenste 0,5 m -Mv.

4 Conclusies en aanbevelingen

4.1 Conclusies

In overeenstemming met wat verwacht werd op basis van het bureauonderzoek (hoge verwachting voor vindplaatsen vanaf de Late Middeleeuwen) in het plangebied tijdens het controlerend booronderzoek (veldtoets) een antropogeen ophogingspakket aangetroffen dat in de loop van de Nieuwe tijd is gevormd (vanaf de 16e eeuw).

In tegenstelling tot wat verwacht werd op basis van het bureauonderzoek is in 2 boringen (figuur 2) gestuit op een ondoordringbare laag. In boring 2 (1,4 m -Mv) betreft het mogelijk resten van een eerdere fase van bestrating van de huidige weg (Heicop). In dit geval heeft deze weg iets westelijker gelegen dan nu het geval is. In boring 4 (1,7 m -Mv) betreft het mogelijk een stortlaag (puin of grind) gedeponeed in het lagergelegen, drassige gebied ter versteviging. Het kan ook een geïsoleerde structuur (beer- of waterput, puinkuil) of een enkele (bak)steen betreffen.

4.2 Aanbevelingen

Op grond van de resultaten van het bureauonderzoek en de veldtoets wordt geen vervolgonderzoek aanbevolen. Dit advies is gebaseerd op het feit dat in het plangebied geen historische bebouwing bekend is. Daarnaast is de kans groot dat de ondoordringbare laag, waarop gestuit is in boring 4, een ophogingslaag betreft. De ondoordringbare laag in boring 2 is waarschijnlijk gerelateerd aan een restant van de weg (Heicop). In combinatie met de geringe verstoringsdiepte van de geplande bouw is er geen reden om vervolgonderzoek uit te laten voeren. Wanneer alsnog diepe ontgravingen (dieper dan 1,1 m -Mv) zullen plaatsvinden voorafgaand aan of tijdens de bouw, dient een vorm van archeologisch onderzoek (te weten archeologische begeleiding/opgraving met beperkingen) plaats te vinden. In dit geval dient er voorafgaand aan de archeologische begeleiding een Programma van Eisen (PvE) te worden opgesteld door een senior-archeoloog.

Met betrekking tot de bevindingen van onderhavig onderzoek dient contact opgenomen te worden met de provinciaal archeoloog (drs. R.S. Kok).

Literatuur

- Berendsen, H.J.A. & E. Stouthamer**, 2000. Late Weichselian and Holocene palaeogeography of the Rhine-Meuse delta, The Netherlands. *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, pp. 311-335.
- Hendrikx, J.A.**, 1998. *De ontginning van Nederland: het ontstaan van de agrarische cultuurlandschappen in Nederland*. Matrijs, Utrecht.
- Kok, R.**, 2004. *Richtlijnen bureauonderzoek van de provincie Utrecht*, Provincie Utrecht.
- Manten, A.A.**, 2001. Breukelen en omgeving tussen 400 en 1200. *Historische Reeks Breukelen*, 3. Verloren, Hilversum.
- Nederlands Normalisatie-instituut**, 1989. *Nederlandse Norm NEN 5104, Classificatie van onverharde grondmonsters*. Nederlands Normalisatie-instituut, Delft.
- RDG**, 1988. *Geologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000*. Blad 31 Utrecht Oost. Rijks Geologische Dienst, Haarlem.
- ROB**, 2005. Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (IKAW) versie 2.1. Ontleend aan <http://www.archis.nl>.
- Roy, B., van**, 1973. *Nieuwe kaart van den Lande van Utrecht*. Canaletto. Alphen a/d Rijn.
- Stiboka**, 1976. *Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000*. Blad 31W Utrecht. Stichting voor de Bodemkartering, Wageningen.
- Stiboka/RGD**, 1975. *Geomorfologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000*, Blad 31W Utrecht. Stichting voor de Bodemkartering/Rijks Geologische Dienst, Wageningen/Haarlem.
- Warning, S.**, 2006. *Plan van Aanpak, Archeologisch Vooronderzoek (bureauonderzoek met veldtoets) aan de Heicop te Kockengen*. RAAP Archeologisch Adviesbureau, Amsterdam.

Gebruikte afkortingen

- ARCHIS** ARChEologisch Informatie Systeem
IKAW Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden
-Mv beneden maaiveld

Overzicht van figuren, tabellen en bijlagen

- Figuur 1.** Ligging plangebied (zwart) met AMK-terrein (blauw) op de IKAW;
Inzet: ligging in Nederland.
- Figuur 2.** Projectie van de huidige topografie op de kadastrale minuut uit ca.
1830 en resultaten veldtoets.
- Figuur 3.** Globale ligging plangebied (cirkel) op de Prins Maurits' kaart van
Utrecht uit 1614.
- Figuur 4.** Globale ligging plangebied (pijl) op de Nieuwe Kaart van de Landen
van Utrecht uit het derde kwart van de 17e eeuw.

Tabel 1. Archeologische tijdschaal.

Bijlage 1. Boorbeschrijvingen.

Periode	Datering			
Nieuwe tijd	1500	-	heden	
Late Middeleeuwen	1050	-	1500	na Chr.
Vroege Middeleeuwen	450	-	1050	na Chr.
Romeinse tijd	12 voor	-	450	na Chr.
IJzertijd	800	-	12	voor Chr.
Bronstijd	2000	-	800	voor Chr.
Neolithicum (nieuwe steentijd)	5300	-	2000	voor Chr.
Mesolithicum (midden steentijd)	8800	-	4900	voor Chr.
Paleolithicum (oude steentijd)	300.000	-	8800	voor Chr.

Tabel 1. Archeologische tijdschaal.

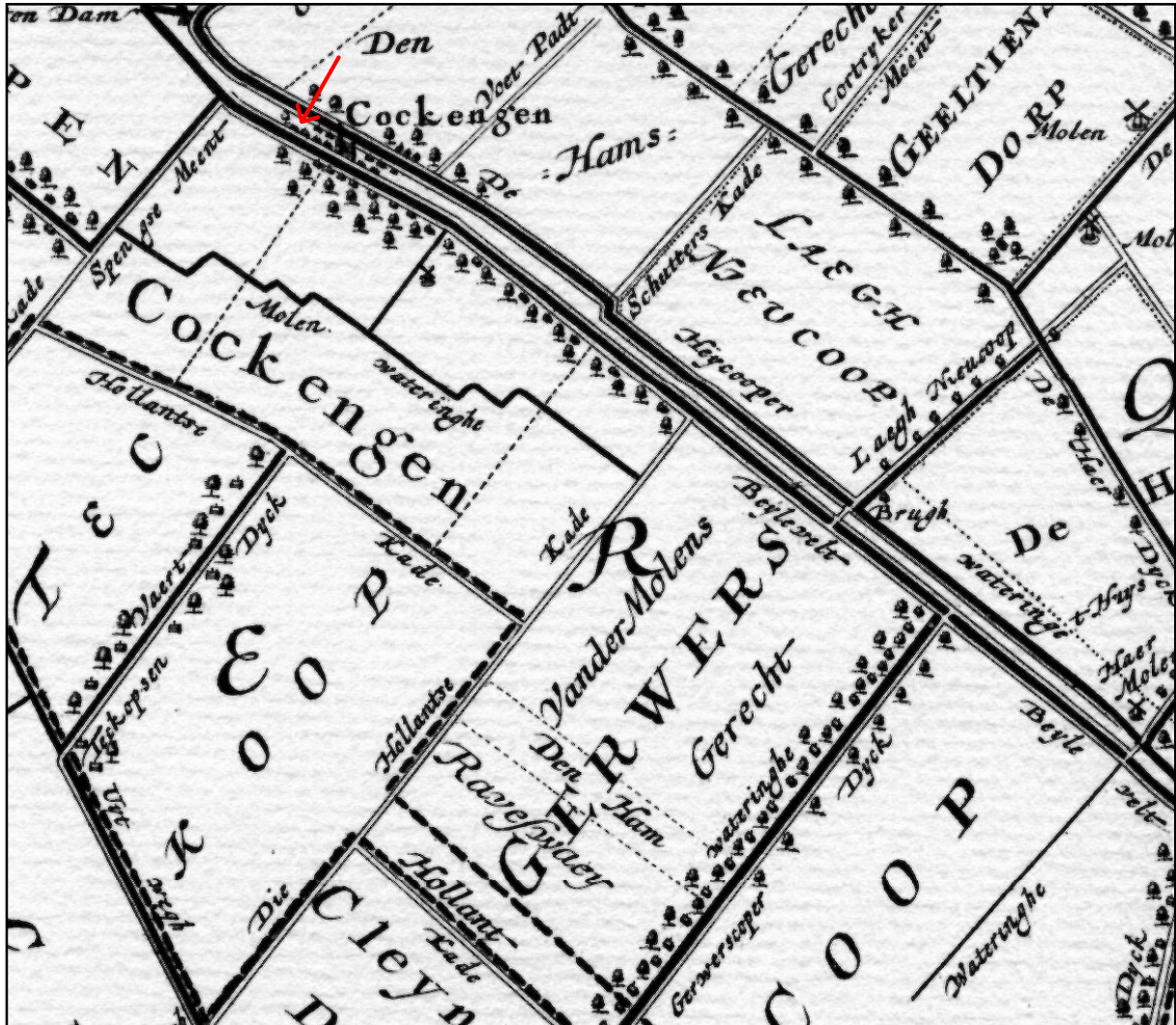
Figuur 1. Ligging plangebied (zwart) met AMK-terrein (blauw) op de IKAW;
 Inzet: ligging in Nederland (ster).

Figuur 2. Projectie van de huidige topografie op de kadastrale minuut uit ca. 1830 en resultaten veldtoets.

Figuur 3. Globale ligging plangebied (cirkel) op de Prins Maurits' kaart van Utrecht uit 1614.

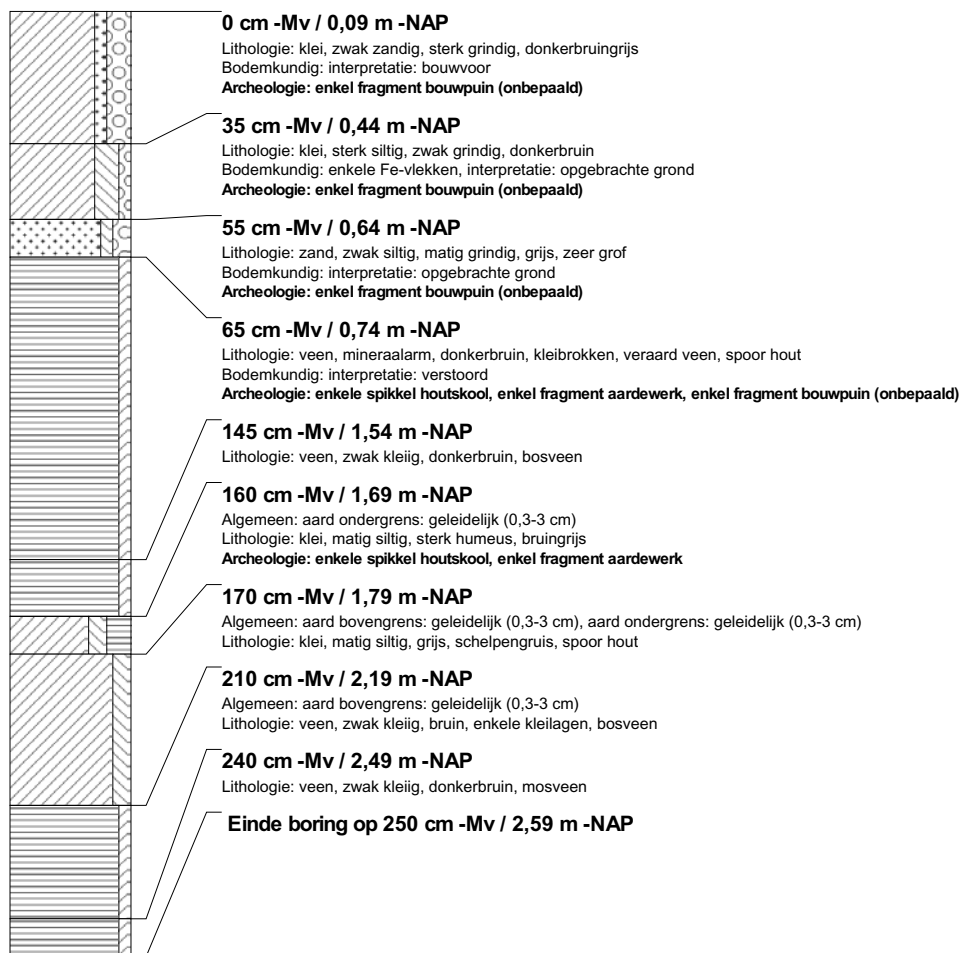

Figuur 4. Globale ligging plangebied (pijl) op de Nieuwe Kaart van de Landen van Utrecht uit de derde kwart van de 17e eeuw.

Bijlage 1: Boorbeschrijvingen

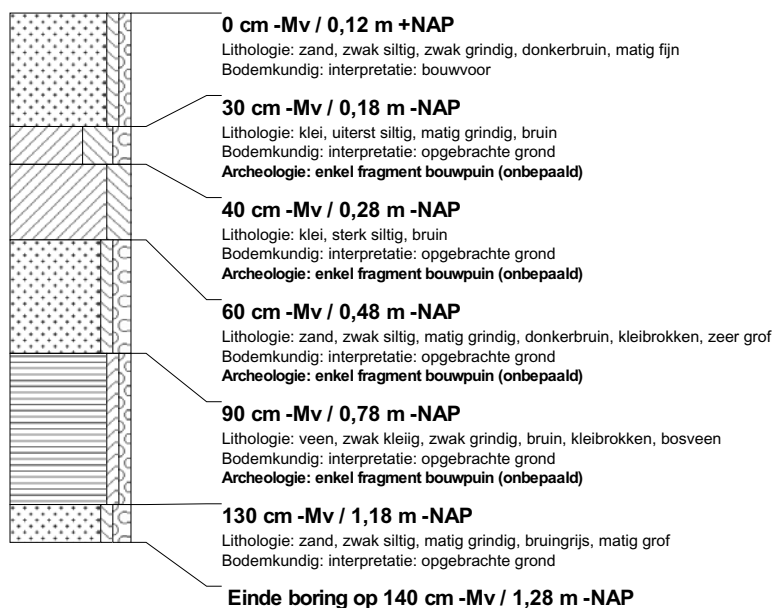
boring: BHRK-1

beschrijver: MJ/SW, datum: 9-5-2006, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, hoogte: -0,09, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: waterpas, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: overige (cultuur), vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Utrecht, gemeente: Breukelen, plaatsnaam: Kockengen, opdrachtgever: Rooms-Katholieke parochie, uitvoerder: RAAP West

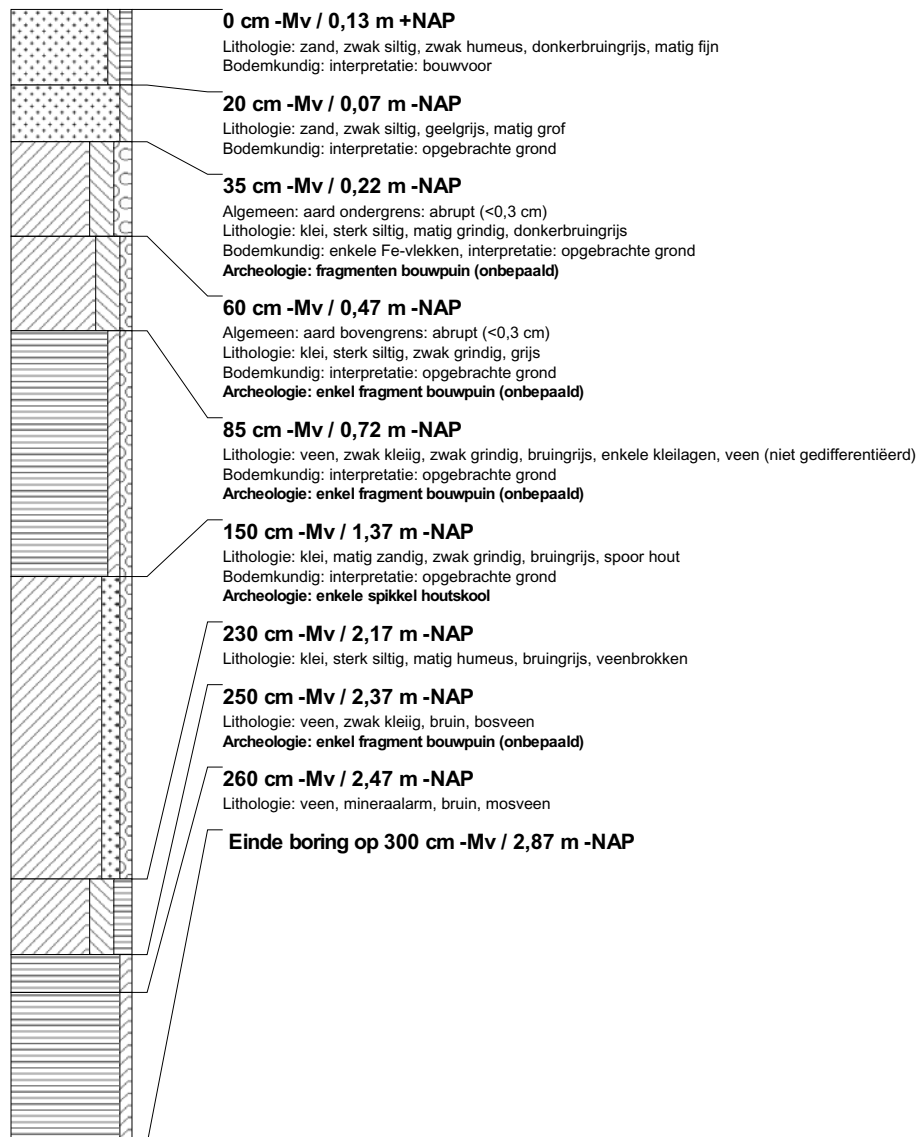
boring: BHRK-2

beschrijver: MJ/SW, datum: 9-5-2006, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, hoogte: 0,12, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: waterpas, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: overige (cultuur), vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Utrecht, gemeente: Breukelen, plaatsnaam: Kockengen, opdrachtgever: Rooms-Katholieke parochie, uitvoerder: RAAP West

boring: BHRK-3

beschrijver: MJ/SW, datum: 9-5-2006, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, hoogte: 0,13, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: waterpas, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: overige (cultuur), vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Utrecht, gemeente: Breukelen, plaatsnaam: Kockengen, opdrachtgever: Rooms-Katholieke parochie, uitvoerder: RAAP West

boring: BHRK-4

beschrijver: MJ/SW, datum: 9-5-2006, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, hoogte: 0,15, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: waterpas, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: overige (cultuur), vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Utrecht, gemeente: Breukelen, plaatsnaam: Kockengen, opdrachtgever: Rooms-Katholieke parochie, uitvoerder: RAAP West

